sobota, 22.05.2021

I Komunia św. - 15 maja 2021 (III tura)

W kazaniu ksiądz proboszcz mówił:

1.W czwartek – w dniu waszej I spowiedzi św., mam taką nadzieję – że w dniu niezwykłego doświadczenia Bożej Miłości, była kolejna rocznica (już 104!) objawień Matki Bożej w Fatimie. 13 maja 1917 r. było pierwsze objawienie Matki Bożej. Było tych objawień 6! Co ciekawe - Matka Boża wybrała sobie dzieci, które nie umiały ani czytać ani pisać! Ale w tamtych czasach: wiele dzieci (nie tylko w Portugalii, gdzie miały miejsce objawienia, także w Polsce) nie umiało ani czytać ani pisać! Łucja – najstarsza z dzieci miała 10 lat. Franciszek jej kuzyn – 9. A najmłodsza Hiacynta - siostra Franciszka tylko 7 lat! Więc możemy powiedzieć, że Łucja i Franciszek byli w czasie objawień w waszym wieku, w wieku dzieci I Komunijnych! Poprosimy więc dzisiaj – w dzień waszej I Komunii św. – święte Dzieci Fatimskie o poprowadzenie tego rozważania, aby wejść w głębię życia duchowego. A to życie duchowe, dzisiaj zostanie w waszym przypadku pogłębione przyjęciem po raz pierwszy Komunii św.

2.W czasie pierwszego objawienia (właśnie 13 maja) Łucja rozmawiała z Matką Bożą w taki sposób: <Czy ja Dobra Pani pójdę do nieba?> Matka Boża odpowiedziała: <Tak! A Hiacynta też pójdzie do nieba? Też! A Franciszek? Także, ale musi jeszcze wiele odmówić Różańców!>
Można więc powiedzieć, że Franciszek miał wtedy (13 maja) najdalej do nieba! Musiał się jeszcze trochę postarać, powalczyć, podjąć duchową walkę. I można śmiało powiedzieć, że tę bitwę o niebo – wygrał! Dzisiaj jest świętym (podobnie jak Hiacynta) i są w niebie i możemy za ich pośrednictwem prosić Pana Boga o wiele potrzebnych nam łask!
Wyobraźcie sobie – kochane dzieci, że Franciszek po objawieniach wiele czasu spędzał na modlitwie przed tabernakulum, bo chciał towarzyszyć znieważanemu przez ludzkie grzechy Panu Jezusowi! Na końcu swojego krótkiego życia, a żył tylko 11 lat – przyjmuje I komunię św. Ale mimo tego, że tak późno pozwolono mu przyjąć fizycznie Pana Jezusa w Komunii św. – w sposób heroiczny walczy o niebo i to nie tylko dla siebie, ale dla wielu, naprawdę wielu grzeszników!

3.I w tym Franciszek jest dla nas wzorem: on naprawdę się smucił, że Pan Jezus nie był kochany i chciał wszystko zrobić, aby Go pocieszać! On przejmował się tym, że tak wielu ludzi było daleko od Pana Boga, że ich serca nie żyły w łasce uświęcającej ale w grzechach! On bolał nad tym, że tak wielu nie kochało Pana Boga całym sercem, ale słuchało bardziej podszeptów szatana i z nim żyło w prawdziwej przyjaźni!
Czego więc uczy nas dzisiaj św. Franciszek z Fatimy, w dniu waszej I komunii św.? Po pierwsze: żebyśmy codziennie odmawiali chociażby cząstkę Różańca św. (a więc jedną dziesiątkę) i w niedzielę przyjmowali Komunię św. – i w ten sposób zdobywali niebo! Niezależnie od tego, w którym dzisiaj miejscu na tej duchowej mapie jesteśmy: czy blisko Pana Boga, czy trochę dalej… Po drugie: Tak jak Franciszek towarzyszyć modlitwą – najlepiej aktami strzelistymi – znieważanemu przez grzechy Panu Jezusowi. Można to czynić przyjmując z wielką pobożnością i gorliwością każdej niedzieli i w I piątek miesiąca Komunię św. Będzie to Komunia św. wynagradzająca za grzechy, aby również grzesznicy się nawrócili i poszli do nieba! Jest ich tak wielu… Po trzecie: modlitwa za wstawiennictwem świętych Dzieci z Fatimy: Franciszka i Hiacynty. Korzystajmy z ich pomocy: kiedy będziemy wykonywać obowiązki

domowe i szkolne, kiedy będziemy klękać do modlitwy, kiedy będziemy szli do kościoła na Mszę św., kiedy będziemy mieli przepraszać i szukać zgody, kiedy będzie potrzeba serca podziękować i być wdzięcznym, kiedy będzie potrzeba odrzucenia pokus: lenistwa, zazdrości, narzekania, plotkowania… Niech święte Dzieci z Fatimy prowadzą nas drogą świętości, tej szalonej przyjaźni z Jezusem, która swój szczęśliwy finał będzie miała w niebie!

4.I ostatnia myśl dla rodziców i dorosłych! Pan Jezus dzisiaj mówi:

O cokolwiek prosilibyście Ojca, da wam w imię moje. Do tej pory o nic nie prosiliście w imię moje: proście, a otrzymacie, aby radość wasza była pełna. Kochani rodzice: trzeba prosić w imię Jezusa Chrystusa o wejście na drogę świętości dla swoich dzieci, o prawdziwą przyjaźń z Panem Jezusem. Aby wasze dzieci odtąd: co niedzielę przyjmowały z wielką radością Komunię św., i co miesiąc obmywały się z grzechów w spowiedzi św. Trzeba się o to wspólnie modlić, aby to zapamiętać! Spowiedź św. i Komunia św. jest na całe doczesne życie, po to, aby osiągnąć niebo! Bez tych sakramentów zdobycie nieba jest utrudnione i wydłużone! „Jesteś na tym świecie kimś niepowtarzalnym. Wykorzystaj to do maksimum.” I dąż do świętości, nie oglądając się na boki…

Biały Tydzień I Komunii św.:

Niedziela – Dzień Pański, Eucharystia ze wspólnotą parafialną (wybieramy sobie godzinę Mszy św.). Modlitwa rodzinna za parafię.

Poniedziałek – dzień wdzięczności za rodziców /z obojgiem rodziców/. Podziękowanie rodzicom za ich obecność, troskę i miłość. Ucałowanie i przytulenie się do rodziców. Zdjęcia / na wesoło: przy Grocie Matki B. (zabrać ze sobą dodatkowo maseczki). Msza św. godz. 12.00!

Wtorek – dzień wdzięczności za katechezę (zapraszamy katechetów) –. Katechecie powiedzieć osobiście lub wysłać wiadomość – podziękowania za głoszenie wam Ewangelii.

Środa - dzień wdzięczności za rodziców chrzestnych /z rodzicami chrzestnymi/. Do kościoła przynosimy „Duże serce” zrobione w tygodniu poprzedzającym I Komunię św.

Czwartek - dzień wdzięczności za Kościół Powszechny /z rodzeństwem i wychowawcami/ - z ofiarą na misje! W domu przygotować kopertę z ofiarą na dzieci, na Misjach (Afryka, Ameryka środkowa, Azja), które nie mają na szkołę, na przyjemności, na lekarstwa… Na kopercie napisać: Mały Przyjaciel Jezusa… Pomodlić się (Ojcze nasz) za te dzieci.

Piątek - dzień wdzięczności za dziadków /z dziadkami/ - pamiątki I Komunijne. Przynosimy swoje postanowienia I Komunijne! Dziadkom przygotować i dać „laurkę wdzięczności”, w której umieścić podziękowanie za zrodzenie i wychowanie rodziców!

Sobota – godz. 16.00 Podwieczorek na Probostwie / w Domu Parafialnym (dzieci i rodzice) – przynosimy ze sobą wspomnienia I Komunijne.

Akt oddania swojego życia Panu Jezusowi (już po I Komunii św.)